

POPLAVA

I. G. Plamen

*Kam se ti pobič
v nevarnost podajaš
čez Savco v vas hodiš
pa plavati ne znaš*

Narodna

POSEKANI TOPOLI

Globoko v sredini mojega očesa je sedela hiša
Včasih je vstala in takrat je bila spodaj
včasih je legla in takrat je bila zgoraj

Samo predmeti in seveda mi, bitja,
še posebno ljudje, odgovorni za svojo površnost
smo tu v očesu
veliko prostora imamo
in smo omejeni na uničevanje samega sebe.
Poimenovali smo pokrajine,
namišljene sovražnike (na primer: kače) in solato in otroke
preteklost in prihodnost,
zato, da bi se razumeli.

To bi bilo zadnje poglavje mojega nosu
pa ni
ker so še drugi nosovi.

Vsako prvo nedeljo v mesecu
smo se z žičnico povzpeli na vrh in se čudili vsej lepoti
ki nas je povzdigovala.

Zgodilo se je sopotnici

katere sin sem bil

da je v daljnogled, ki je ob enem tudi drobnogled
ujela povsem neznan nos in se je razburila.

Kako majhen je ta svet,

je rekla in potem, ko smo se spuščali je to ponovila
in isto sem slišal še enkrat ob televizijskem prenosu olimpijskih iger.

Jaz pa sem ljubil flavto
večkrat sem ušel na tisti grič
kot čebela pijan med cvetovi nabiral pesem
in se vračal nor
da sploh nisem upal domov. Zamudil si večerjo, so rekli.

Potem so mi jo dali, z očitkom nehvaležnosti seveda
prekleta
kdo pa ni otrok, vsakdo je sam sebi vsiljen
Na dnu je vedno sod.

KAJ JE NOVEGA

Kaj ni čudovit, današnji dan?
Dežuje in listje odpada
zdaj slišim to, zdaj vidim ono
potem še preberem v časopisu
Kaj vse se lahko zgodi v enem samem dnevu
in preplavi moje telo, ko tako ležim v globokem naslonjaču
in poslušam zdaj to zdaj ono
in vidim zdaj to zdaj ono
in berem zdaj to zdaj ono
Kaj ni čudovit ta svet, reci, da je čudovit

Veš mama, jaz se dolgočasim.

Ko bi mogla bi ti kupila vozovnico
odpotovala bi še danes, da bi ne zamudil
ali čez štiri leta ali čez dvajset let
da bi ne bil prepozen vrste bodo dolge
štiri leta ali dvajset let

Spominjam se dveh vojn, mama.

Vmes pa je dinar in nekaj pesnikov
Vmes pa so hrastovi gozdovi in premogovi rudniki
Vmes so bela senčnata platna mojih ljubezni

Razpuščam svoj prostor.
Ničla, ki je šla skozme, je pobrala moje prsi.
Umazane noge in oko preteklega čela
veže gola nit
golo upanje, da se bom spet našel.

ČE SEM KOVAČ...

Neka ikona je tu in pod njo luč
Dekle, ki piše pesmi, je objelo igralca
In potem sta se poljubljala
Takrat sem streljal na svoje misli: čisto zares
Modra srna naju je zbudila
Ona je vpila: muzikologija, muzikologija
In obgrizla mi uho ( )
Weibchen mit ausgestülpten Duftorgan (D)

Kot marsikatera odkritosrčna povest,
je ta pozna jesen v pipi sonca
z liričnimi metulji razpetimi v les
in sosedom, ki sina pretepa. Ob dveh
ko odprejo tovarne najraje lovim ribe
Takrat so v vodi
mostovi in oblaki
in luknje vedomčeve:
množica nese mojega strica
za njim gre cigan, 5000 Sdin
in neka gospa, ki se je zapila in skoraj kurba postala.

V senci materinskih pinij
sem igral badmington
z deklico ostriženo »na fanta«.

Kakšno nenavadno vreme izpod kože
vleče sokove tudi tiste zamrle
in pušča kožo odvečno. Legel sem
po kosilu in milil mehurčke
tvoje volje, moj vol
moči je sejal veter slišal sem
kako je zemlja ječala zagrabila so naju
vrata in tope roke.
Pod njihovimi pazduhastimi prsti sem vpil in jih rotil mesarje
saj so tudi bili mesarji
samo dobrohotno so se smejali
oblečeni v ohlapne stare mame
Si sanjal ljubček, je rekla ena izmed njih.

SPET DIŠI PO KOSTANJU

Imate postrvi? Potem pa grem na zrak.
Aber Mutti, du lebst ja ganz richtig.
Ta odpeti gumb, to je res najlepše kar imaš.
Poželi smo poletje in šli v gozd po gobe.
Drugi so izginili, ostala sva sama.
Potem so naju iskali v obledeli travi
končno našli izgovor in se spet razšli.
Nikoli te nisem videl na soncu
lahko bi igrala klavir in imela otroke.
Na sliki, veš, je mrtev tovariš
vidijo se le noge in čevlji.
Ljudje dobri kot so, so posedli na tire.
Včasih sem ljubil encijan in ves tisti prehlad z vročim čajem.
Ana mihaela!
Grevana. Tvoje zasnežene prsi grabi mrtvec.
Nekje med travami je to

kjer se reka izogiba skal.

Vagoni so stari, so mi dejali, zato ječijo
včasih človeka mine, da bi sploh še kaj rekel.
Kje vendar hodite, za božjo voljo, spet je mimo.
Po vlaku, gospod.
Obrnil je žepe, slekel je hlače in me poprosil
naj mu pomagam iskati

Bil sem kmet z rjavimi očmi
in valovitimi lasmi odgrinjajoč posteljo
iz dežja in vetra in dolgih nog sonca
Poletje in zima, pomlad in jesen
Dva torza v objemu

Zgodi se, da nehote zabredeš
do kolen v kletev
kjer gnezdiš, dokler deževje ne upade.
Nazadnje sem bil lovec na fazane strasten
požiralec ognja za množice
valujoče z morja.

Za tretjo rundo pravijo strokovnjaki
da je bila najlepša v zgodovini boksa.

Seveda bom doma
v naslonjaču bom sedel
in lupil bom banano;
vsa modra bo
Kot smeh otroka ali nos mrliča
ki mu postava dogoreva. To je moja hiša.

POIZVEDBA

In to dvorišče. Nisem vedel, da se boš vrnila
z verigo spominov
in me tepla kakor psa.

Sedite, prosim, sedite.

Nasedli smo! Nasedli smo.

Oblecite se.

Če vam je hladno kar precej.

Zavijte se v ta jadra polna poletja in mušic.

Zakaj ne, ana mihaela? zakaj ne? zakaj?

Kličejo me!

Prihajajo!

Ana!

clay je bil v tej rundi odločno boljši
oblečen pa je bil v sivkast športni suknjič,
izdelek podjetja »Modna oblačila«,
dolge črne hlače,
kratke rjave črtaste spodnje hlače,
sivo rjavo karirasto srajco s kratkimi rokavi,
in kratke elastične nogavice rjave barve
s črnimi nizkimi čevlji.

Česa drugega se o vašem možu ne spominjate?

Imate časopis? berite tukajle

Ali kjerkoli